

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Bess
Sędziowie:	SSA Paweł Czepiel SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko P. S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 25 czerwca 2014 r. sygn. akt I C 1102/13

1. zmienia zaskarżony wyrok, nadając mu treść :

„I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda S. S., czynność prawną w postaci umowy darowizny udziału 1/ 2 części w prawie własności zabudowanej nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Z., dokonanej przez K. S.z pozwanym P. S., w dniu 28 marca 2013 r., w formie aktu notarialnego rep. (...), przed notariuszem R. O. - Kancelaria Notarialna w Z., w celu ochrony wierzytelności powoda wobec dłużniczki K. S., stwierdzonej prawomocnymi wyrokami: Sądu Okręgowego w N.z dnia 5 października 2012 r., sygn. akt: I C 1403/11 i Sądu Apelacyjnego w K.z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt I ACa 99/13;

II. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda S. S.kwotę 8.247,74 zł (osiem tysięcy dwieście czterdzieści siedem 74/100 złotych), tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego P. S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 17.500 zł (siedemnaście tysięcy pięćset złotych), tytułem kosztów sądowych, których powód nie miał obowiązku ponieść.”;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

3. nakazuje ściągnąć od P. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 17.500 zł (siedemnaście tysięcy pięćset złotych) tytułem opłaty od apelacji, od której powód był zwolniony.

SSA Paweł Czepiel SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I ACa 1277/14

UZASADNIENIE

Powód S. S.domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny z dnia 28 marca 2013r, sporządzonej w formie aktu notarialnego przed notariuszem R. O. w Z. Rep.(...), na podstawie której K. S.darowała swojemu synowi , pozwanemu P. S. , udział wynoszący 1/2 w prawie nieruchomości zabudowanej, położonej w Z. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Z.prowadzi KW (...).

Domagał się również obciążenia przeciwnika procesowego kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie wskazał , że przysługuje mu względem dłużniczki K. S.wierzytelność o zapłatę kwoty 350.000 zł z tytułu należności głównej z tytułu zachowku wraz z odsetkami i kosztami postępowania, wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego w N.z dnia 24 października 2012 roku oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 8 marca .2013 roku, którym apelacja dłużniczki została oddalona.

Zdaniem powoda dłużniczka wskutek dokonanej darowizny stała się niewypłacalna, bądź niewypłacalna w wyższym stopniu niż przed dokonaniem tej czynności, gdyż posiadany przez nią majątek nie wystarczy na zaspokojenie jego roszczenia. Przy tym pozwany, jako syn dłużniczki , był świadkiem w postępowaniu poprowadzonym przez Sąd Okręgowy w N.o roszczenie z tytułu zachowku , stąd wiedział o długu matki , w chwili dokonywania nieodpłatnej , kwestionowanej przez wierzyciela czynności.

Darowizna udziału spowodowała, że prowadzone przez powoda postępowanie egzekucyjne jest utrudnione albowiem egzekucyjna sprzedaż udziału w nieruchomości, który zachowała dłużniczka, jest trudniejsza niż sprzedaż pełnego prawa do niej.

Tym samym przez dokonanie darowizny możliwość zaspokojenia wierzytelności S. S.o ile w ogóle będzie realna to z pewnością będzie odroczone w czasie i związana z wyższymi kosztami.

Odpowiadając na pozew P. S. domagał się oddalenia powództwa oraz obciążenia przeciwnika procesowego kosztami procesu.

W swoim stanowisku zanegował wysokość przysługującej powodowi wierzytelności twierdząc , iż jej część została spłacona przez matkę.

Ponadto podnosił , że powód nie zdołał wykazać , iż na skutek kwestionowanej umowy K. S.stała się niewypłacalną , w wyższym stopniu niż przed jej zawarciem z pozwanym. Nie dowiódł także tego , iż egzekucja z udziału w nieruchomości , który dłużniczce pozostał , odwlecze w czasie możliwość zaspokojenia pretensji finansowej S. S..

Podnosił, że matka dysponuje jeszcze innymi składnikami majątkowymi z których do takiego zaspokojenia może dojść i wskazywał na udział K. S. w zabudowanej domem jednorodzinnej nieruchomości położonej w N. o wartości do 350 000 złotych, dochody z wynajmu pokoi w Z. oraz przychody ze świadczenia emerytalnego.

Pozwany wykluczał to, aby darowizna była podjęta z zamiarem pozbawienia powoda możliwości zaspokojenia jego wierzytelności podnosząc, iż czynność ta była w rodzinie wcześniej zaplanowana, a orzeczenie Sądu Apelacyjnego o oddaleniu apelacji dłużniczki tylko przyspieszyło jego realizację.

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014r, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu :

- oddalił powództwo [pkt I],
- zasądził od S. S. na rzecz powoda P. S. kwotę 7217 zł tytułem kosztów procesu [pkt II] oraz
- nieuiszczoną przez powoda opłatą od pozwu obciążył Skarb Państwa [pkt III wyroku]

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Powód S. S. jest bratankiem dłużniczki K. S.. Urodził się ze związku pozamałżeńskiego E. S. i brata dłużniczki J. S. w 1990 roku. J. S. nie przyznawał się do ojcostwa względem powoda, jednak na podstawie wyroku Sądu jego ojcostwo zostało ustalone.

Powód domagał się także alimentów od ojca, które wyrokiem z dnia 23 lipca 2010 roku Sąd Rejonowy w Z. (1) zasądził w wysokości po 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 czerwca 2010 roku.

Przed wydaniem tego orzeczenia zobowiązany do alimentacji w dniu 20 lipca 2010 r, obawiając się konsekwencji finansowych, darował siostrze K. S. nieruchomość w Z. ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Z. prowadzi KW (...). Mimo wyroku zasądzającego alimenty, ojciec powoda ich nie płacił. Uprawniony do alimentacji wszczął przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne w dniu 2 września 2010 r

W toku tego postępowania, w związku z zajęciami komorniczymi, J. S. popełnił w dniu (...), samobójstwo. Do końca życia wypierał się ojcostwa względem powoda.

Na podstawie testamentu notarialnego spadek po J. S. nabyła K. S.. Po postępowaniu spadkowym wraz z mężem przeprowadzili się do Z. i wyremontowali dom, który dłużniczka otrzymała w drodze darowizny.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w N. z dnia 5 października 2012 r. [sygn. akt IC 1403/11], utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 marca 2013, zasądzono od K. S. na rzecz powoda kwotę 350.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wyroku z tytułu zachowku należnego S. S. jako spadkobiercy ustawowemu zmarłego ojca oraz koszty procesu w wysokości 7.887,15 zł i koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 5.581,42 zł .

Dłużniczka K. S. czuła się pokrzywdzona działaniami bratanka. Twierdziła, że nie otrzymała po rodzicach żadnej rekompensaty i powód powinien ustąpić ze swoich roszczeń finansowych, chociażby częściowo.

Zakwestionowała wyrok Sądu II instancji skargą kasacyjną, której Sąd Najwyższy nie przyjął do rozpoznania. Składając skargę kasacyjną dłużniczka ubiegała się o zwolnienie od kosztów sądowych, w którym przedstawiła posiadany przez siebie majątek, wykazując na udział 1/2 nieruchomości położonej w N. oraz udział 1/2 działki o pow. 225 m kw, jak też udział 1/2 nieruchomości położonej w Z..

Podawała także wysokość własnych dochodów uzyskiwanych z emerytury na kwotę 2.009,61 zł miesięcznie oraz z wynajmu pokoi w Z. w kwocie 189,46 zł miesięcznie.

Już po wyroku Sądu drugiej instancji, a przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej K. S., umową darowizny z dnia 28 marca 2013 r., sporządzonej w formie aktu notarialnego, przed notariuszem R. O. w Z. Rep. (...), darowała synowi,

pozwanemu P. S., udział wynoszący $\frac{1}{2}$ w nieruchomości zabudowanej, położonej w Z. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Z. prowadzi KW (...). Realność ta ,na dzień 12 marca 2013r reprezentowała wartość 1 151 000 złotych.

Jak ustala w dalszym ciągu Sąd I instancji pozwany dokładnie wiedział o tym jak zakończyło się w Sądzie Apelacyjnym postępowanie dotyczące zapłaty zachowku.

Znał również sytuację majątkową swojej matki oraz jej dążenia do utrzymania w rodzinnym majątku nieruchomości w Z. i jej determinację by cel ten osiągnąć. Wiedział również, że matka nie posiada oszczędności na spłatę bratanka.

Na podstawie wyroku zasądzonego świadczenie z tytułu zachowku, powód wszczął egzekucję przeciwko K. S., gdyż wezwanie do dobrowolnej jego zapłaty okazało się nieskuteczne.

Zawiadomieniem z dnia 29 kwietnia 2013 roku komornik przy Sądzie Rejonowym w Z. Waldemar Hosiawa poinformował dłużniczkę o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z wezwaniem do zapłaty długu.

Na ten dzień należność główna wynosiła 350.000 zł, odsetki na dzień 29.04.2013 roku 25.774,14 zł, koszty procesu 7.887,15.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2014r komornik informował o dokonaniu zajęcia udziału w nieruchomości z którego miała być prowadzona egzekucja. Informował, na wniosek wierzyciela również, że statystycznie sprzedaż w drodze licytacji całej nieruchomości ma większe prawdopodobieństwo niż sprzedaż jej udziału. Każda sprawa powinna być jednak traktowana indywidualnie i w rzeczywistości rynek nieruchomości reguluje faktyczną ilość sprzedaży całych nieruchomości czy też udziałów.

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie KM (...), dłużniczka w dniu 28 maja 2013 roku wpłaciła komornikowi kwoty 40.000 zł i 10.000 zł, a w dniu 24 czerwca .2014 roku 100.000 zł. Zaangażowała również swojego męża i syna w spłatę powoda, ponieważ bardzo zależało jej na tym , aby dom rodzinny w Z. nie trafił w obce ręce.

Zdecydowała wraz z mężem o sprzedaży nieruchomości w N. obj KW (...), której obydwójce są właścicielami na prawach wspólnoty majątkowej małżeńskiej. Nieruchomość ta stanowi odrębny lokal mieszkalny i obciążona jest hipoteką umowną do kwoty 330.000 zł na podstawie umowy pożyczki z dnia 21 maja 2013 roku z (...) Bankiem (...) SA.

Mąż dłużniczki i jego rodzeństwo postanowili również pomóc w tej spłacie przez sprzedaż nieruchomości w P.obj. KW (...). Pozwany wystawił również swoje mieszkanie na sprzedaż. Wszystkie te realności zostały wystawione na sprzedaż w Internecie i biurach nieruchomości. Mimo upływu, na datę orzekania przez Sąd I instancji, dwóch lat od wystawienia ofert sprzedaży, nie znalazł się na nie kupiec.

W rozważaniach prawnych , po podstawieniu przesłanek , które opisane przez normę art. 527 kc muszą być spełnione aby uznać , że takie roszczenie z jakim wystąpił S. S.jest uzasadnione , Sąd Okręgowy stanął na stanowisku , że w okolicznościach ustalonych w sprawie są one zrealizowane za wyjątkiem jednej , a mianowicie przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela kwestionowaną czynnością.

Powód bowiem nie wykazał, aby na skutek dokonanej czynności K. S.stała się niewypłacalna , bądź nie wypłacalna w wyższym niż uprzednio stopniu.

Przeciwko takiemu wnioskowi przemawia, zdaniem Sądu to , że dokonana na rzecz syna darowizna udziału w nieruchomości w Z. , nie skutkowałą wyzbyciem się przez dłużniczkę całego majątku. Wartość tego udziału , który jej pozostał , stanowi natomiast dostateczną gwarancję , że wierzytelność chroniona skargą paulińską zostanie zaspokojona, skoro wartość jest wyższa aniżeli jej wysokość. Co więcej , jak wskazywał Sąd , K. S.poprzez wpłaty gotówkowe w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego , prowadzonego przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Z., ogranicza jej rozmiar , tym bardziej upewniając w tej pozytywnej prognozie zaspokojenia pretensji finansowej powoda.

Nie można, jego zdaniem, uznać za uzasadnione, w świetle ustalonych okoliczności faktycznych twierdzenia powoda, że wyzbycie się udziału w nieruchomości spowoduje utrudnienie w prowadzeniu postępowania wykonawczego, zmierzającego do zaspokojenia tej wierzytelności.

Odwołując się do stanowiska komornika, prowadzącego postępowanie Km (...) Sąd zaakcentował, iż zważywszy na charakter realności w Z., w tym miejsca jej położenia gołosłownym jest twierdzenie (...), że objęcie egzekucją jedynie udziału w niej, wpłynie ograniczająco na osiągnięcie jego celu.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania była norma art. 98 §1 kpc i zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

W apelacji od tego orzeczenia S. S., kwestionując je w całości, domagał się wydania przez Sąd II instancji rozstrzygnięcia reformatoryjnego i uwzględnienia powództwa oraz obciążenia przeciwnika kosztami postępowania za obydwie instancje.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- sprzeczności istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, w następstwie której doszło do niepoprawnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy, iż na skutek dokonania kwestionowanej przez skarżącego czynności prawnej nie doszło do pokrzywdzenia wierzyciela.

Zdaniem apelującego wszechstronna ocena zgromadzonego materiału powinna była doprowadzić do wniosku przeciwnego, a mianowicie, że była dokonana z zamiarem utrudnienia prowadzenia postępowania egzekucyjnego, które wszczął powód. Tym samym doszło do jego pokrzywdzenia wierzyciela,

- naruszenia przepisów postępowania w sposób, mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie, a to art. 228 §1 kpc, jako następstwa nie zastosowania przez Sąd tego przepisu, mimo istnienia ku temu dostatecznych podstaw.

Zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy powinien był przyjąć jako okoliczność powszechnie znaną, że prowadzenie egzekucji z udziału w prawie własności nieruchomości i licytacyjna sprzedaż takiego udziału jest wysoce utrudniona lub wręcz niemożliwa,

- naruszenia prawa materialnego - art. 527 §2 kc, pod postacią niepoprawnej wykładni tej normy, której następstwem było przyjęcie w rozstrzyganej sprawie, że przesłanka niewypłacalności dłużnika na skutek podważanej czynności nie została spełniona mimo, że o niej świadczy już sytuacja w której doszło do jakiegokolwiek pod względem zakresu pogorszenia możliwości zaspokojenia wierzytelności z majątku dłużnika.

P. S. domagał się oddalenia apelacji, jako pozbawionej uzasadnionych podstaw oraz przyznania na swoją rzecz kosztów postępowania przed Sądem Apelacyjnym

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy S. S. jest uzasadniony, prowadząc do zmiany objętego nim wyroku, w sposób określony w punkcie 1 sentencji wyroku Sądu II instancji.

Nie ma racji powód stawiając zarzut procesowy naruszenia art. 228 §1 kpc.

Stanowiące jego podstawę twierdzenie, że egzekucyjna sprzedaż udziału w nieruchomości jest wysoce utrudniona lub nawet niemożliwa nie może bowiem zostać zaliczone do kategorii takich, które nie wymagają dowodu w rozumieniu tej normy.

Przeciwnie, w rozstrzyganej sprawie teza ta była przedmiotem kontrowersji procesowej pomiędzy stronami i jej usunięciu służyła m. in informacja komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne z inicjatyw powoda.

Wynikało z niej , że tego rodzaju uogólnienie do którego nawiązuje w podstawie zarzutu powód , nie jest uzasadnione, w świetle różnorodnych okoliczności konkretnego postępowania wykonawczego, w którym elementem majątkowym z którego prowadzona jest egzekucja jest taki udział.

Nietrafny jest również zarzut sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego , w sposób w jaki opisuje tę wadę skarżący.

Motywy zarzutu dają bowiem podstawę do przyjęcia , iż upatruje jej realizacji w niepoprawnym, w świetle właściwego rozważenia treści tego materiału, uznaniu przez Sąd , iż zawierając z synem umowę darowizny udziału w prawie własności nieruchomości w Z. , K. S. nie działała z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Zdaniem powoda taka kwalifikacja działania dłużniczki , jako realizującego jedną z przesłanych skargi pauliańskiej , wynika ze skutku jaki czynność ta przyniosła dla postępowania egzekucyjnego , pod postacią jego utrudnienia , wystarczającego dla uznania , że skarżący jest nią pokrzywdzony.

Taka motywacja omawianego zarzutu przekonuje , że stanowi on narzędzie za pomocą którego apelujący nie tyle neguje dokonane w sprawie ustalenia , w formie podnoszonej sprzeczności ich części ale zmierza do podważania oceny prawnej Sądu I instancji , w ramach której nie uznał on przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela, za wykazaną przez powoda , co zdecydowało o treści kontrolowanego instancyjnie orzeczenia.

Tym samym zarzut ten należy odeprzeć.

W tych warunkach , szczególnie , że powód nie odwołuje się do zarzutu wady w sposobie dokonania przez Sąd Okręgowy oceny zgromadzonych dowodów , Sąd II instancji , dzieląc ustalenia , które stały się podstawą faktyczną wyroku z 25 czerwca 2014r , przyjmuje je za własne.

Wymagają one jednak uzupełnienia o fakty , które , odnosząc się do przebiegu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...), prowadzonego przez komornika przy Sądzie Rejonowym wZ. Waldemara Hosiawę, miały miejsce pomiędzy datą wydania rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy, a wyrokowaniem przez Sąd Apelacyjny.

Uzupełnienie , opierając się na dokumentach urzędowych , pochodzących od organu egzekucyjnego / k.123-125 ,204-205 ,220 i 224 akt/ , nie kwestionowanych przez strony, przedstawiają się następująco.

Poza wpłatami gotówkowymi ,których dokonała dłużniczka na poczet egzekwowanego zobowiązania , na początkowym etapie postępowania wykonawczego , których ogólną sumę ustalił Sąd Okręgowy , później K. S. już ich nie dokonywała.

Wobec tego, także po ich uwzględnieniu przez komornika, egzekwowany dług narastał i na dzień ostatniej uzyskanej przez Sąd II instancji informacji od niego – 26 września 2017r , należna była S. S. jeszcze kwota 399 494, 91 zł / k. 204 akt /

Postępowanie egzekucyjne , pomimo wyznaczenia dwóch terminów licytacyjnej sprzedaży udziału dłużniczki w prawie własności nieruchomości położonej w Z. , objętej księgą wieczystą nr (...) , okazało się bezskuteczne. Komornik postanowieniem z dnia 15 stycznia 2018r umorzył je na podstawie art. 985 §1 kpc , wobec nie przejęcia tego udziału przez wierzyciela na własność , w warunkach nie dojścia do skutku drugiej jego licytacji. Orzeczenie to uzyskało walor prawomocności z dniem 31 stycznia 2018 r / k. 224 akt / .

Zarzut naruszenia prawa materialnego jest wadliwie skonstruowany , tym nie mniej na podstawie ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji i powyższego ich uzupełnienia , należy uznać go za trafny i prowadzący do podzielenia postulatów apelacyjnego skarżącego o zreformowanie rozstrzygnięcia Sądu I instancji poprzez uwzględnienie powództwa.

Wada konstrukcji zarzutu wynika stąd , iż zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny prawa procesowego , które Sąd Apelacyjny w składzie rozstrzygającym sprawę podzielił, wada niepoprawnej wykładni normy materialnej może

mieć miejsce wówczas, gdy strona neguje sposób w jaki Sąd interpretuje mający w sprawie zastosowanie przepis nie nawiązując w zupełności do faktów ustalonych w sprawie.

W przypadku gdy wadliwość taką zarzuca w związku z tymi ustaleniami, w nich upatrując argumentów za jej występowaniem, możemy mówić nie o nie]prawidłowości wykładni ale zastosowania przepisu.

To, w jaki sposób skarżący motywuje zarzut naruszenia art. 527 § kc przekonuje, że jest to zarzut niepoprawnego zastosowania tej normy.

Jak wynika ze stanowiska prawnego Sądu Okręgowego, okoliczności ustalone w sprawie potwierdziły realizację wszystkich pozostałych przesłanek skargi pauliańskiej z wyjątkiem jednej, a mianowicie działania K. S., dokonującej z synem jako druga stroną, nieodpłatnego przeniesienia na pozwanego udziału w prawie własności nieruchomości w Z. z pokrzywdzeniem S. S..

Brak realizacji tej przesłanki normatywnej, niezbędnej dla uwzględnienia roszczenia wierzyciela Sąd upatrywał w tym, że powód nie zdołał wykazać, że dłużniczka na skutek tej darowizny jest podmiotem niewypłacalnym lub stała się nim w wyższym stopniu.

Wsparciem dla poprawności takiej oceny było stanowisko zgodnie z którym istnieje realna możliwość zaspokojenia wierzytelności bratanka dłużniczki z udziału w nieruchomości w Z., który po zawarciu kwestionowanej umowy pozostał w majątku K. S..

Rozważając to zagadnienie przez pryzmat postawionego zarzutu apelacyjnego, w pierwszej kolejności wskazać należy, że ma rację apelujący podnosząc, iż pojęciem niewypłacalności, spowodowanej czynnością dłużnika, którym posługuje się norma art. 527§ 2 kc należy obejmować każde, stanowiące jej konsekwencję pogorszenie pespektywy zaspokojenia wierzyciela. Elementami decydującymi o takim pogorszeniu są m. in. zwiększenie kosztów po stronie dochodzącego takiego zaspokojenia czy też [i], wydłużenie w czasie osiągnięcia pozytywnego efektu przedsięwziętych w tym celu przez niego działań.

Z ustaleń dokonanych w sprawie wynika, że albo to obciążenie hipoteczne innego majątku nieruchomego przysługującego dłużniczce, czy niewystarczająca z punktu widzenia rozmiaru wierzytelności powoda, skala dochodów K. S., albo też nieskuteczność zabiegów jej i członków jej rodziny, w celu zgromadzenia kwoty zaspokajającej jego pretensję finansową stwierdzoną tytułem wykonawczym, powodowało, że jedyną realną podstawą tego zaspokojenia była nieruchomość w Z. przy ul. (...).

W warunkach nie dokonania umowy darowizny udziału w niej przez K. S. na rzecz swojego syna, powód mógłby z niej prowadzić egzekucję. Został przez tę czynność takiej możliwości pozbawiony, a przymusowe zaspokojenie jego wierzytelności ograniczone zostało jedynie do udziału w niej.

Zasadniczy wniosek prawny Sądu Okręgowego, zgodnie z którym, mimo, że obydwie strony umowy z 28 marca 2013r wiedziały o takich jej konsekwencjach po stronie egzekwującego wierzyciela, dłużniczka nie stała się niewypłacalną, w co najmniej w wyższym stopniu niż miało to miejsce przed jej dokonaniem, w świetle poczynionych przez Sąd II instancji dodatkowych ustaleń jest wnioskiem nietrafnym.

Opiera się on bowiem na błędnym założeniu faktycznym, że postępowanie wykonawcze, prowadzone z udziału we własności tej nieruchomości, który pozostał w majątku K. S., wystarczy dla zaspokojenia wierzytelności powoda.

Okoliczności dotyczące wyniku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...), które okazało się nieskuteczne, nie prowadząc [poza wypłatami gotówkowymi dłużniczki] do wyegzekwowania jakiegokolwiek kwoty na rzecz wierzyciela, przy braku zainteresowania ze strony potencjalnych oferentów egzekucyjnym nabyciem udziału w nieruchomości, który w następstwie kwestionowanej przez powoda czynności prawnej pozostał w majątku dłużniczki, wykluczają poprawność takiego założenia.

Tym samym , podzielać zapatrywanie prawne apelującego , uznające , że przez czynność z 28 marca 2013r , dłużniczka stała się co najmniej osobą niewypłacalną w wyższym stopniu , a w konsekwencji taką , która działała z pokrzywdzeniem swojego bratanka , przy potwierdzonej uprzednio realizacji pozostałych przesłanek normatywnych skargi pauliańskiej , Sąd Apelacyjny , w następstwie uwzględnienia środka odwoławczego powoda , zmienił objęty nim wyrok , w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji swojego rozstrzygnięcia , na podstawie art. 386 §1 kpc w z art. 527 §1 i 2 kc.

W ramach orzeczenia o kosztach procesu , został nimi obciążony P. S. , jako przerywający spór , na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc i wynikającej z niego , dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu , zasady odpowiedzialności za wynik sprawy.

Ta sama reguła , zastosowana zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 [jedn. tekst DzU z 2014 poz. 1025 ze zm] zdecydowała o obciążeniu pozwanego opłatą od pozwu , której S. S., jako od niej zwolniony , nie miał obowiązku ponieść .

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego , Sąd II instancji zastosował art. 98 §1 i 3 kpc w zw z art. 108§1 i 391 §1 kpc.

Kwota należna powodowi od przegrywającego pozwanego , zważywszy na wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia oraz to , iż koszty te wyczerpują się w wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika , została ustalona na podstawie §2 pkt 7 w zw z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DZU z 2015 poz. 1800 ze zm].

Przy zastosowaniu wskazanej wyżej normy ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych , pozwany został obciążony także opłatą od apelacji , której powód nie miał obowiązku pokryć .

SSA Grzegorz Krężolek SSA Jerzy Bess SSA Paweł Czepiel